

Dragi prieteni care vă aflați pe mare sau pe uscat, dragi oameni buni... adică toți cei care tocmai ați deschis această carte.

Vreau să vă spun povestea balenei Gerda, care a colindat toate mările în lung și în lat și a ajuns în locuri foarte puțin umblate. Este o poveste despre dorințe, vise, bucurii și dezamăgiri. Veți afla cum mica Gerda a avut parte de neazuri, a descoperit lumea și și-a făcut tot felul de prieteni. Și, la sfârșit, veți afla că Gerda...

Povestea noastră descrie fapte reale: credeți-mă pe cuvânt, multe balene au parte de asemenea aventuri. Poate și unii oameni...

In adâncul albastru al frumoasei și nemărginitei mări, printre fortărețe de coral și alge unduitoare, trăia o balenă pe nume Gerda.

Balenele sunt mai mult decât niște pești foarte mari. În multe feluri, ele sunt asemănătoare cu oamenii – poate fiindcă sunt mamifere și rămân foarte apropiate de părinții lor încă de când se nasc.

În familia Gerdei erau patru membri: Gerda, fratele ei mai mare, Lars, mama și tatăl ei. Ei nu locuiau într-o casă sau într-un bloc de apartamente – ei înotau de la Ecuator la Polul Nord și străbăteau toate oceanele. Casa lor era exact acolo unde se aflau toți, împreună.

Copilăria Gerdei fusese cum nu se poate mai frumoasă și ea își iubea familia mai mult decât orice altceva pe lume. Cu răsuflarea tăiată, Gerda asculta poveștile pline de suspans ale tatălui ei, despre vremurile de demult, în care animalele și oamenii trăiau împreună în armonie. În timpurile acelea îndepărtate, în lume nu existau granițe între pământ și ocean...

Mama obișnuia să îi cânte Gerdei un cântecel, ce se întipărise adânc în inima ei. De secole, mamele le lasă moștenire micuțelor balene astfel de balade.

Dacă vei vedea vreodată o balenă, ascultă cu atenție sunetele pe care le scoate. Poate că vei auzi aceste versuri:

*Stelele strălucesc pe cerul întunecat
O nouă călătorie te va purta în lung și-n lat.
Vei vedea lumea minunată a apelor,
Cerul cunoaște povestea tuturor.*

*Mamele cântă departe, undeva
Nu știm când le vom revedea.
Lungi călătorii avem în față,
Dar dragostea lor eternă ne învață.*

*Ne vom revedea cândva, într-o noapte cu Lună
Deși timpul ne desparte, vom fi iar împreună.
Mergi pe drumul tău, copile, plin de speranță
Și ai încredere, cerul te va călăuzi în viață.*